

сти глада на онѣзи, които сж заминали за онзи свѣтъ и оттамъ плачатъ, че сж гладни. Какъвъ е онзи свѣтъ, ако за душитѣ, които сж тамъ, трѣбва да се дава жито отъ нашия свѣтъ? Това не е истинскиятъ „онзи свѣтъ“, но единъ беденъ свѣтъ, пълненъ съ страдания. На душитѣ отъ онзи свѣтъ ние ще кажемъ: Да ви избави Господъ отъ това голѣмо страдание, въ което се намирате, да очаквате на нашитѣ подаяния!

Сега, азъ говоря за ученицитѣ, а не за слушателитѣ. Първата задача на ученика е да дойде въ контактъ съ своя прадѣдо, да види, какви сж неговитѣ качества. Като влѣзе въ контактъ съ своя прадѣдо, той ще го научи, какво да прави. Ще кажете: „Духътъ на Истината ще ни научи, какво да правимъ“. За кой духъ говорите вие? Много духове ви говорятъ, но кой отъ тѣхъ трѣбва да слушате? Като говоря за духове, за ангели, мнозина се плашатъ. Защо се плашите отъ духоветѣ? Каква разлика има между духоветѣ и самитѣ васъ? Всички хора сж въплѣтени духове. Говорите за Ивана, за Драгана, но кой отъ васъ е видѣлъ Ивана или Драгана? Кой отъ васъ е видѣлъ човѣка? Иванъ или Драганъ се е качилъ на единъ бѣлъ конъ, който временно е взелъ подъ наемъ, но конътъ не е неговъ. Обаче, кой е този Иванъ? Де живѣе той? Кои сж отличителнитѣ му чърти? — Нищо не знаете. Но има нѣщо безсмъртно въ човѣка, което никога не се мѣни. Има моменти въ живота на човѣка, когато въ него настава тишина, спокойствие, и той чувствува, какво е въ сжщностъ. Тѣзи моменти траятъ кратко време, следъ което човѣкъ минава пакъ въ обикновения животъ на тревоги, докато най-последниятъ му се свърши, и той казва: Нищо, за въ бждеще ще постигна това, което сега не можахъ. — Ако живѣемъ по този начинъ и отлагаме нѣщата отъ единъ животъ за другъ, ние нищо нѣма да постигнемъ, нѣма да разрешимъ задачитѣ на своя животъ. Това е механически процесъ на живота, за който ние не говоримъ. Казвамъ: оживѣе ли веднѣжъ човѣкъ, той трѣбва да използва това положение и да направи само още една крачка напредъ! — Ама ние правимъ усилия. — Азъ зачитамъ вашитѣ усилия, но трѣбва да направите само една крачка напредъ! Вѣрата, като понятие, е едно нѣщо, а като сила, приложена въ живота, е друго нѣщо. Всѣки день трѣбва да прилагате по една нишка къмъ вѣрата си, да я усиливате. Ако пъкъ всѣки день кжсате по една нишка отъ вашата вѣра, тя отслабва. Въ-